

Günah Ve Sonuçları (Bölüm 1)

Okuma Parçası: Yaratılış 2 ve 3

Günah Nedir?

Günah Rabbin buyruklarına itaatsizliktir.

"Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir." (1.Yuhanna 3:4)

Kutsal yazılar her birimizin günahkar olduğu konusunda nettir. *"Doğru kimse yok. Tek kişi bile yok." (Romanlılar 3:10)*

Kutsal kitabın sıklıkla 'günah' için kullandığı kelime 'hedefi kaçırmak' anlamına gelir. Bir okçu atışı bir hedefe oklar ve genellikle hedeflediği hedefi ıskalar. Günah işlerken de böyleyiz, hedefi kaçırıyoruz. İsa tarafından söylenen yaşam tarzı mükemmel örnektir Tanrı'nın standardına. Onun örneği amacımızda bir okçu gibi hedeflememiz gereken hedeftir. Çünkü Tanrı'nın standartlarında yaşamadığımızda günah işliyoruz. *"Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı." (Romanlılar 3:23)*

Çoğumuz belki de zina, cinayet veya hırsızlık gibi korkunç suçlar işlemedik ve bu yüzden kendimizi mazur görüyoruz ve iyi insanlar olduğumuzu, Tanrı'nın gözünde iyi insan olduğumuzu düşünüyö, kendimizi aldatıyoruz. Ancak unutmamalıyız ki hedefi az ya da çok kaçırırsak bile bunun sonucu günahdır. *Bütün kötülükler günahdır. (1Yuhanna 5:17)* Galatyalılar 5, Kıskançlık, öfke, sarhoşluk ve çoğu zaman günah bile görmediğimiz diğer yanlış şeyler... Bu uyarıları dikkate almalıyız. Bu günahları yapıp da Tanrı'nın krallığından olmayı bekleyemeyiz. *"Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar." (Galatyalılar 5:19-21)*

Yalan konuşmak da günahdır *"Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır." (Koloseliler 3:89)*

Bunları yaptığımızda günah işliyoruz. Bütün günahlar Tanrı'ya karşıdır, "Ama suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı.Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez, sesinizi işittiremez oldunuz." (Yeşaya 59:2)

Günah sadece yanlış şeyler yapmak değildir. Doğru olanı yapmadığımızda da günah işliyoruz: "Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur." (Yakup 4;17)

İnsan Arzuları (Şehvet)

İçimizdeki insan ırkının hayatta kalması için temel arzularla doğarız. İçin örneğin acıkmaya ihtiyacımız var; ama açlığımız açgözlülüğe dönüşmemeli. seks bir evliliğin doğal bir parçası ama evlilik dışı seks günahın parçasıdır. Bencilleştığımızda ve Tanrı'nın yollarını görmezden geldiğimizde başarısız oluruz. Arzularımızı kontrol etmemiz gerekiyor yoksa bizi yoldan çıkaracak günahlarımız.

"Tanrı'ya bağımlı olun aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavgaya ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder." Yakup 4:1-4

Kendimizi Tanrı'nın bizi gördüğü şekilde görmeliyiz."İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur, ama yüreği tartan RAB'dir" Özdeyişler 21:2

"Yürek her şeyden çok aldatıcıdır ve çok hastadır..." (Yeremya 17:9).

Ancak ne kadar günahkâr olduğumuzu gördüğümüzde, Tanrı'nın yardımına ne kadar ihtiyacımız olduğunu anlarız. kurtuluş.

Günah nereden geldi?

Başlangıçta Tanrı ilk insanı, Adem'i yarattı.

"...RAB Adem'i topraktan yaptı ve onun içine üfledi. Burun delikleri yaşam nefesi verdi ve adam yaşayan bir yaratık oldu" Yaratılış 2:7

Tanrı, Adem'i güzel Aden Bahçesi'ne yerleştirdi. Ve ona bir eş verdi. Sadece basit bir kanun koydu; Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin' diye buyurdu, "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." Yaratılış 2:16-17

Adem ve Havva Rabbin yasasına uyup uymamayı kendisi seçebilirdi. Özgür irade ile yaratıldılar yani itaatsizlik etmeleri ya da yasaya uymaları onlara bağlıydı. Rabbimiz kendi seçimleri olmayan "kuklalar" yaratmamıştı. Tanrı sevgilerinden dolayı o'nun yolunu isteyerek seçmeleri istedi.

Yılan, Tanrı'nın konuşmasına izin vermedi. Havvaya yalan söyledi. Yasak meyveleri yerseniz ölmeyeceksiniz dedi havva ile adem'e. Ve devam etti, iyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olun. Yılan Havva'yı meyveyi yemesi için zorlamadı. Hem Adem hem de Havva kendi özgür iradelerini kullanarak kötü olanı seçtiler böylece ilk günah işlenmiş oldu.

Günahın Cezası Olarak Ölüm

Tanrı, Adem'e itaatsizlik etmesi halinde ölümle cezalandırılacağını söylemişti. Yani Adem ve Havva ölüme mahkum edildi. Adem ve Havva hemen ölmediler, ölümlü oldular. Daha önce çok çalışacak, yorulacak ve hastalık çekeceklerdi ve sonuç olarak ölecekler.

Adem'in ölümü bizlerin ölümünden farksızdır. Hepimiz Adem ve Havva'nın soyundan geliyoruz ve onların mirasını alıyoruz. Onların doğası ie bizlerin de günahları yüzünden ölüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

"Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi." Romalılar 5:12

Ölüm Nedir?

Adem günah işledikten sonra Tanrı, "Sen topraksın ve toprağa döneceksin" dedi (Yaratılış 3:19).

Allah Adem'i topraktan yaratmıştı. Adem ve Havva öldüğünde onların bedenler çürüdü ve toza döndü. Hiçbir parçası yaşamaya devam etmedi. Ölüm Allah'ındır

günahın cezası ve ölüm, yaşamın ve bilincin sonudur. Aşağıdaki ayetler öldüğümüzde ne olduğunu göster. Ölü insanların düşünemediğini veya hissedemediğini gösteriyorlar.

1. *O son soluğunu verince toprağa döner, O gün tasarıları da biter. (Mezmurlar 146:4)*
2. *Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur. (Vaiz 9:5)*
3. *Çünkü ölüler arasında kimse seni anmaz, kim şükür sunar sana ölüler diyarından? (Mezmurlar 6:5)*
4. *Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, göçüp yok olmadan mutlu olayım!” (Mezmurlar 39:13)*
5. *Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RAB'be övgüler sunmaz (Mezmurlar 115:17)*

Tanrı, Kral Hizkiya'ya öleceğini söylediğinde, Hizkiya üzgündü. O hayatta kalmak istedi çünkü biliyordu ki ölümden hiçbir şey yoktu.

“Şeol (mezar) için sana teşekkür etmez; ölüm seni övmez; gidenler Sadakatin için çukura inme” (Yeşaya 38:18).

Hizkiya, öldüğünde Tanrı'yı yüceltemeyeceğini biliyordu bu yüzden o 19. ayette, "Diri, diri, sana şükreder" dedi.

Bize Kral Davut öldüğünde göğe gitmediği söylendi (Elçilerin İşleri 2:34). Tanrı'nın kendi kalbine göre bir adam olarak tanımlanır. zaman hiçbirimiz cennete gitmeyeceğiz ölmek. Hepimiz bedenlerimizin çürüyeceği mezara gideceğiz.

Ruh: Yaşam, Kişi ve Varlık

Ruh kelimesi kutsal kitapda yetkili gibi eski versiyonlarında sıklıkla geçer. Pek çok insan yanlış bir şekilde bir parçalarının asla ölmediğini düşünür. Öldüklerinde ruhlarının cennete gideceğine inanırlar, ölümsüz olduklarını düşünürler ancak kutsal kitap asla ölümsüz ruhlardan bahsetmez. İncilde 'ölümüz ruh' ifadesi bulunmaz. İnsan öldükten sonra yaşamaya devam eden hiçbir şeyi yoktur.

1.Yaratılış 2:7

“RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan **varlık** oldu.”

2.Yaratılış 46:26

“Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmış altı **kişiydi**. (candı)”

3. Levililer 5:17

“Eğer **biri** (bir can) günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir.”

4. Levililer 17:11-12

“Çünkü **canlılara** yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahattan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. Bundan dolayı İsrail halkına, sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.”

5.Yeşu 11:11

“İsrailliler kentteki bütün **canlıları** kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu Hasor'u ateşe verdi.”

Yukarıdaki tabloya dikkat edin, ruhlar (canlar) yaşamsal fonksiyonları yerine getirebilir ve tamamen yok edilebilir. *“Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.”* (Hezekiel 18:4).

Tüm ruhlar (insanlar) günah işler, dolayısıyla tüm ruhlar (insanlar) ölür. Ölümsüz ruhlar yoktur. Aslında, 'ruh' olarak tercüme edilen kelime hayvanlar için de kullanılır. Yaratılış 1:21,24'te; 2:19; 9:10 İbranice "ruh" kelimesi, hayvanlara atıfta bulunarak "yaratık" olarak çevrilir.

Bunların hepsi Vaiz 3:19,20'nin söylediklerini kanıtlıyor:

“Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş. İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor.”

İnsan ile hayvan arasında ölüm farkı yoktur. ölüm hayatın sonu çünkü ikisi de ölümden sonra artık yok.

Hepimiz günah yüzünden ölüme mahkumuz. Ölümden sonra yaşamıyoruz. Bazı Ruhlarının kendisinden sonra başka bir kişiye, bir hayvana veya bir nesneye gireceğine inananlar var. Bu İncil'in öğretimi değildir. Eğer ölümden sonra bir tür varoluş varsa, o zaman İsa'nın bizim için ölmesine gerek kalmazdı. Ve Kutsal Kitap bize böyle bir şeye sahip olmadığımızı söyler. Bunu anlamazsak, İsa'nın bizi günahattan özgür kılmak için acı çekmesi ve ölmesine gerek kalmazdı.

ÖZET

1. Günah, Tanrı'nın kanunlarına itaatsizlik ve O'nun standartlarına göre yaşamamaktır.
2. Allah Adem'i topraktan yarattı ve nefes alarak yaşamasını sağladı. burun deliklerine yaşam nefesi.
3. Tanrı Adem'e bir emir verdi. Adem ve Havva özgür irade ile yaratılmışlardır ve Tanrı'ya itaat edip etmemeyi kendileri seçebilirdi.
4. Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik ettiler ve ölmekte olan yaratıklar oldular. Ölüm günahın cezası.
5. Hepimiz Adem'in soyundan geldik ve bu yüzden onun doğasını miras alıyoruz. Hepimiz günah işliyoruz hepimiz ölmeyi hak ediyoruz.
6. Ölüm, tüm yaşam süreçlerinin sonudur. Ölü insanlar hiçbir şey düşünemez ve hissedemez.
7. İnsanın öldükten sonra yaşamaya devam eden bir parçası yoktur.
8. 'Ruh' kelimesi 'yaşam', 'kişi', 'yaratık' anlamına gelir. İnsanlar ve hayvanlar için kullanılır.

'Ölümsüz can' ifadesi İncil'de bulunmaz.

